

॥ कोबातीर्थमंडन श्री महावीरस्वामिने नमः ॥

॥ अनंतलब्धिनिधान श्री गौतमस्वामिने नमः ॥

॥ गणधर भगवंत श्री सुधर्मस्वामिने नमः ॥

॥ योगनिष्ठ आचार्य श्रीमद् बुद्धिसागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

॥ चारित्रचूडामणि आचार्य श्रीमद् कैलाससागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर

पुनितप्रेरणा व आशीर्वाद

राष्ट्रसंत श्रुतोद्धारक आचार्यदेव श्रीमत् पद्मसागरसूरीश्वरजी म. सा.

जैन मुद्रित ग्रंथ स्केनिंग प्रकल्प

ग्रंथांक : १

श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-३८२००७ (गुजरात)
(079) 23276252, 23276204
फेक्स : 23276249

Websiet : www.kobatirth.org

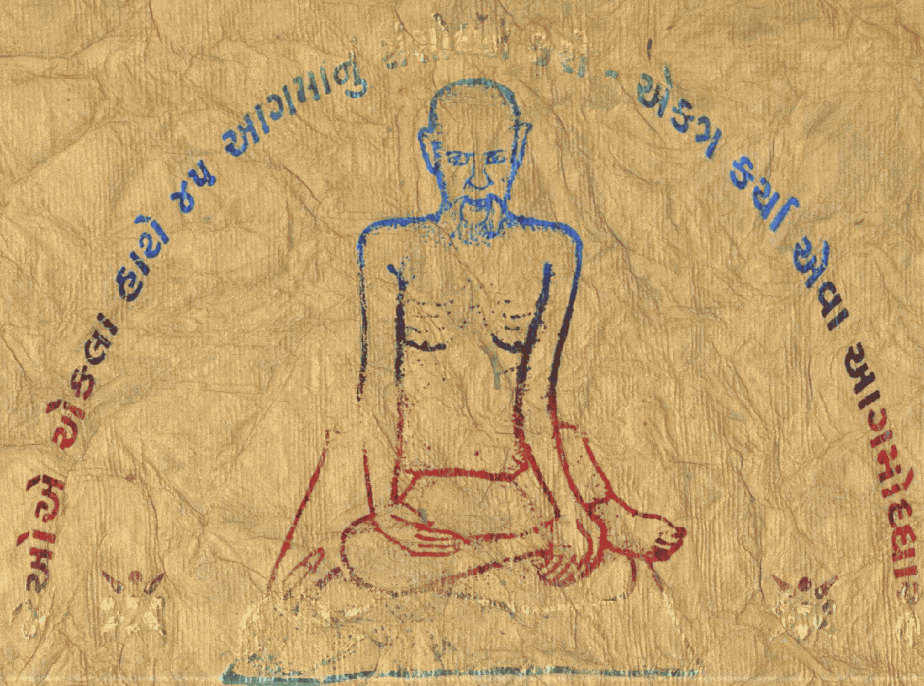
Email : Kendra@kobatirth.org

शहर शाखा

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
शहर शाखा
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
त्रण बंगला, टोलकनगर
परिवार डाइनिंग हॉल की गली में
पालडी, अहमदाबाद - ३८०००७
(079) 26582355

P18034

॥ श्री भक्तपरिज्ञा सूत्रम् ॥

પૂ. આચાર્યદેવ શ્રી આનંદસાગરમૂર્તીશ્વરજી મ.સા.ના ચરણે શત્ શત્ વંદન...

देवसूर तपागच्छ समाचारी संरक्षक-सुविहित सिध्दांत पालक
 बहुश्रुतोपासक-गीतार्थवर्य-चारित्र चूडामणि-आगमोद्धारक पूज्यपाद आचार्यदेवेश
 श्री आनंदसागर सूरेश्वरजी महाराजा संशोधित-संपादित ४५ आगमेषु

॥ श्री भक्तपरिज्ञा सूत्रं ॥

❀ आलेखन कार्य-प्रेरक-वाहक ❀

प्रवचन प्रभावक पू. आ.श्री हेमचन्द्रसागर सूरिजी म.सा. शिष्यरत्न पू. गणिवर्यश्री पूर्णचन्द्रसागरजी म.सा.

❀ आलेखन कार्यवाहक संस्था ❀

पूज्यपाद सागरजी महाराजा संस्थापित जैनानंद पुस्तकालय-सुरत ❀

आलेखन कार्ये किंचित् संस्मरणाणि

* आलेखन कार्ये आशीवृष्टिकारका :

पू. गच्छा. आ. श्री सूर्योदयसागर सूरेश्वरजी म.सा.

पू. आ. श्री. नरेन्द्रसागर सूरेश्वरजी म.सा.

पू. आ. श्री अशोकसागर सूरिजी म.सा.

पू. आ. श्री जिनचन्द्रसागर सूरिजी म.सा.

पू. आ. श्री हेमचन्द्रसागर सूरिजी म.सा.

* आलेखन कार्ये केचित् मार्गदर्शका :

पू. आ. श्री दोलतसागर सूरिजी म.सा.

पू. पं. श्री हर्षसागरजी म.सा.

पू. गणीश्री सागरचन्द्रसागरजी म.सा.

पू. गणी श्री नयचन्द्रसागरजी म.सा.

पू. गणी श्री अक्षयचन्द्रसागरजी म.सा.

पू. मुनि श्री लब्धिचन्द्रसागरजी म.सा.

माहिती दर्शक पत्र

■ आलेखन कार्ये सहयोग प्रदाता :

मुनिश्री आगमचन्द्रसागरजी म.सा.

श्राद्धगुण संपन्न श्री नरेन्द्रभाई मुक्तिलाल महेता (सूर्डगाभवला)

■ प्रथम संस्करण - सं. २०६१, का. सु.५.

■ कृति - २५०

■ कोऽधिकारी...?- श्रुत भाण्डागारं श्रमण प्रधान चतुर्विध संघाश्च

■ संग्राहकालय - जैनानंद पुस्तकालय, गोपीपुरा, सुरत।

■ व्यवस्थापका :

श्री उषाकांतभाई झवेरी- श्री नरेशभाई मद्रासी-श्री श्रेयस के. मर्चन्ट

■ आवास : निशा-१ १ले माले ,गोपीपुरा, काजीनुं मेदान,

तीनबत्ती, सुरत. दूरभाष - २५९८३२६(०२६१)

■ मुद्रण कार्यवाहक

श्री सुरेश डी. शाह (हेष्मा)-सुरत।

संपादक श्री

॥ પ્રાક્-કથન ॥

॥ કથ્ય અમ્હારિસા પાળી દુષમા-દોષ દુષિયા, હા; અણાહા કહં હૂન્તા...! ન હૂન્તો જહ્ જિણાગમો ॥

દુષ્મકાળે જિનાગમ-જિન પ્રતિમા ભવિયણ કું આધારા...!!

ભવાટવીમાં ભ્રમિત પ્રાણીને ભીમ મહાટવીમાંથી બહાર લાવનાર મિથ્યાત્વરૂપ અંધકારમાંથી પ્રકાશ તરફ ગતિ કરાવનાર શ્રુતજ્ઞાનની મહત્તા અદ્વિતીય કક્ષાની છે. શ્રુતજ્ઞાનનો મહીમા પરમ મનનીય અને માનનીય હોવાના કારણે પ્રભુ શાસનમાં પરમ આધાર ભૂત કરણ તરીકે ગણના કરી છે. આગમએ વીર પ્રભુની વાણી સ્વરૂપ છે.

આગમોની રચના કાળ :- પ્રભુ મહાવીર સ્વામીના શાસનની અપેક્ષાએ વીર નિર્વાણ સંવત પૂર્વે ૨૯, વિક્રમ સંવત પૂર્વે ૪૯૯ વર્ષે વૈશાખ સુદ એકાદશી દિને તારક તીર્થકર પ્રભુ મહાવીર દેવની ત્રિપદીને પામી આઘ ગણધર અનંતલબ્ધિ નિધાન શ્રી ઈન્દ્રભૂતિ (ગૌતમસ્વામીજી) આદિ એકાદશ ગણધરોએ આગમોની રચના કરી તેજ ક્ષણે પ્રભુએ તેની યથાર્થતા-ગણાનુજ્ઞા-શાસનાનુજ્ઞા આદિના વાસકેપથી જાહેર કરી.

ગણધર ભગવંતના શિષ્યો-મુનિઓએ યથાયોગ્યતાનુસાર શિષ્ય-પ્રશિષ્યાદિ પરિવારને વિનયપૂર્વક શાસ્ત્ર નિર્દિષ્ટ વિધિ-મર્યાદા પૂર્વક ગુરુ પાસેથી મુખપાઠ રીતે દ્વાદશાંગીનો અભ્યાસ કરતા હતાં, લખીને કે લખેલ પુસ્તકો દ્વારા ભણવા અંગે તત્કાળે પરંપરા ન હતી.

પ્રથમ વાચના :- વીર પ્રભુના નિર્વાણબાદ તેમની પટ્ટ પરંપરામાં પાંચમા કેવલી તરીકે પ્રસિધ્ધ શ્રી ભદ્રબાહુ સ્વામીજીના સમયમાં વિષમકાલના બલના પ્રભાવે ભયંકર બાર વર્ષીય દુકાલ પડ્યો સાધુઓ અનુકૂળતા મુજબ વેર વિખેર થયાં, સાથો સાથ વીર નિ. સં. ૧૫૫ લગભગમાં નંદવંશના સામ્રાજ્યનો પલટો થયો, દેશમાં ભયંકર આંધી વ્યાપી, જૈન શ્રમણોના વિહારના કેન્દ્રરૂપ મગધદેશની

॥ પ્રાક્-કથન ॥

૧

સંપાદક શ્રી

રાજધાની પટણા અને પંજાબ વચ્ચેના પ્રદેશો ભીષણ પરિસ્થિતિમાં મૂકાયા, શ્રમણ સમુદાયના વિખરાઈ જવાથી આગમોનું પઠન-પાઠન ખુબ જ અવ્યવસ્થિત થયું, જ્ઞાની પુરુષોમાંથી કેટલાયે સ્વર્ગે પધાર્યા, મુખપાઠની પધ્ધતિ પર એક જબરદસ્ત ધક્કો લાગ્યો પરિસ્થિતિને સુધારવા વીર નિ. સં.-૧૬૦ લગભગમાં પાટલીપુત્ર નગરે (પટના-બિહાર) શ્રી સ્થુલભદ્ર સ્વામીની અધ્યક્ષતામાં શ્રમણસંઘ એકત્રિત થયો, ગીતાર્થોની સલાહ મુજબ દ્વાદશાંગીની સંકલના વ્યવસ્થિત કરવાનો પ્રયાસ કર્યો, પ્રાયઃ આ પ્રથમ આગમ વાચના થઈ તેનું નામ ‘ શ્રી દ્વાદશાંગ-શ્રુતસંકલન’ નામે પંકાયાનો ઇતિહાસ મળે છે.

દ્વિતીય વાચના :- તેમના પછી જિનકલ્પીના અભ્યાસક આર્ય મહાગિરીજીના ગુરુ ભ્રાતા પૂ. આ. શ્રી આર્ય સુહસ્તિ સૂરિ પ્રતિબોધિત પ્રભુ શાસનના ચરમ ભક્ત સમ્રાટ સંપ્રતિએ ઉજ્જૈનમાં આર્ય સુહસ્તિ મ. ને વિનંતી કરી તેમના સાનિધ્યમાં વીર નિ. સં. ૨૪૫ થી ૨૮૧ના વર્ષોમાં જિનાગામની સાચવણી સુરક્ષિત રહે તેવા યથાર્થ પ્રયાસો કર્યા, પઠન-પાઠનની વ્યવસ્થામાં આવેલી ખામીને દૂર કરી જેથી આ બીજી વાચનાનું નામ ‘ આગમ સંરક્ષણ વાંચના’ દૃષ્ટિ ગોચર થાય છે.

તૃતીય વાચના :- મૌર્ય રાજવંશીઓનો સેનાપતિ પુષ્યમિત્રે રાજદ્રોહ કરી રાજા બન્યો ધર્માધ બનેલા સમ્રાટ સંપ્રતિની શાસન પ્રભાવનાને નામ શેષ કરવા તેણે જૈન શ્રમણો તથા બૌદ્ધ શ્રમણોના શિરચ્છેદ કરાવી કાળો કેર વર્તાવ્યો, સાધુઓ પ્રાણ રક્ષાર્થે કલિંગ દેશ તરફ ચાલ્યા ગયા, કલિંગાધિપતિ મહામેઘવાહન ખારવેલ મહારાજા પરમ જૈન હતાં. આ પ્રમાણે પ્રાણ બચાવવાની વ્યથામાં જિનાલયો તથા, આગમ પઠન-પાઠનની વ્યવસ્થાને જબરદસ્ત હાની થવા પામી, કલિંગ દેશના રાજા ભિક્ષુમુરાર્ય ખારવેલે તેનો પરાજય કરી ફરી જીવંત કરવા પ્રયાસ કર્યો વીરનિ. સં. ૩૦૦ થી ૩૩૦ સુધીના મધ્યાહ્ન કાલમાં મુનિ સમ્મેલનમાં જિનકલ્પિની તુલના કરનાર પૂ.આ. મહાગિરીના શિષ્યો-પ્રશિષ્યો આ. બલિસ્સહ સૂ.મ. આ. દેવાચાર્ય, આ. ધર્મસેન વિગેરે ૨૦૦ શ્રમણો, આ. સુસ્થિત સૂરિ વગેરે સ્થવિર કલ્પિ ૩૦૦ શ્રમણો, આર્યા પોઈણી વિગેરે ૩૦૦ શ્રમણીઓ, સીવંદ, ચૂર્ણક, સેલગ વગેરે ૭૦૦ શ્રાવકો અને પૂર્ણ મિત્રાહિ ૭૦૦ શ્રાવિકા દ્વારા ત્રીજી વાચના

વાયનામાં અગિયાર અંગો અને દશ પૂર્વોના પાઠોને વ્યવસ્થિત કરવામાં આવ્યા.

ચતુર્થ વાયના :- કાલાધિન અંતિમ દશપૂર્વધર, બાલ વૈરાગી, અનુપમ સંવેગી શ્રી વજ્રસ્વામીએ અંતિમ સમયે સ્વ પટ્ટધર શ્રીવજ્રસેન સૂ.મ.ને ભયંકર દુકાલના ચરમ સમયની જાણમાં 'લાખ સોનૈયા આપીને એક હાંડી ભાતની ચડશે તેના બીજા દિવસથી સુકાલ થશે' આ વાત જણાવી આવો ભયંકર દુકાલ વીર નિ. સં. ૫૮૦ થી ઉત્તર ભારતમાં વ્યાપ્ત થયો. જેમાં ગણો-કુલો-વાચકવંશો માત્ર નામશેષ થઈ ગયા. આગમ વારસો ટકાવનાર મુનિપુંગવોની સંખ્યા જૂજ થઈ ગઈ કાળ-બળ ક્ષયે ધારણા શક્તિની અનુકૂલતા પ્રમાણે પણ જો આગમનું સંકલન કરવામાં નહીં આવે તો રહ્યા સાધુઓ પણ રહેલા આગમના વારસાને સાચવવા સમર્થ ન નિવડી શકે માટે ભવિષ્યના અલ્પશક્તિવાળા પણ મેઘાવી સાધુઓને રાખવામાં વિષયાનુસંધાન દ્વારા સુગમતા સાંપડે તેથી સમકાલીન અન્ય પ્રભાવક આચાર્યોની સંમતિ લઈ શ્રી આર્યરક્ષિત સૂરિ મ. ચાર અનુયોગની વ્યવસ્થા કરી. આગમોને ચિરંજીવ બનાવ્યા વીર નિ. સં. ૫૮૨ લગભગમાં દશપુર (મંદસૌર) (માલવા) નગરે ચોથી વાયના થઈ.

પાંચમ વાયના :- વીર સં. ૮૩૦ થી ૮૪૦ લગભગમાં પૂ. આ. સ્કંદિલ સૂરિએ ઉત્તરાપથના મુનિઓને મથુરામાં તથા નાગેન્દ્રવંશીય પરમ પ્રભાવક શ્રી હિમવંત ક્ષમા શ્રમણના શિષ્ય આ. શ્રી નાગાર્જુન સૂરિએ દક્ષિણાપથના મુનિઓને વલભીમાં આગમોની સંકલના કરવા એકઠા થયા કીંતુ તે સમયની દેશગત અંધાધુંધીના કારણે એક જ સાથે ભિન્ન-ભિન્ન સ્થળે આગમવાયનાઓ કરી ભવિષ્યમાં માથુરી અને વલભીવાયનાઓના પાઠ ભેદોનું સમન્વય સહજ થઈ જશે આ હેતુપૂર્વક પાંચમી વાયના કરી.

ષષ્ઠી વાયના :- તેજ ભાવનાઓ અનુસાર માથુરી વાયનાના વારસદાર આ. શ્રી દેવદ્વિગણી ક્ષમાશ્રમણે તથા વલભીવાયનાના વારસદાર આ. શ્રી કાલક સૂરિએ ભેગા મળી. શ્રમણ સંઘને એકત્રિત કરી, કાલકમે વિણસી જતા આગમના ખજાનાને સ્થાયી બનાવવાના શુભ આશયથી શ્રી શત્રુંજ્યાધિષ્ઠાયક શ્રી કપર્દીયક્ષ આદિ દેવીક સહાયકથી ૫૦૦ આચાર્યાદિઓએ મળી વલભીપુર(વળા સૌરાષ્ટ્ર)માં

પુસ્તકારૂઢ રૂપ આગમ વાયના કરી, આ વાયનામાં ચોરાશી આગમોનું વ્યવસ્થિત સંકલન તાડપત્રના પાના ઉપર લિપિબધ્ધ કરી આગમોને પુસ્તકારૂઢ કરવાનું કાર્ય સાધુ ભગવંતોએ કર્યું. તેમજ અન્ય મહત્વના ગ્રંથોનું પુસ્તકાલેખન કાર્ય થયેલ, ત્યારબાદ સાધુ સત્યમિત્ર સ્વર્ગે ગયા અને વીર નિ. સં. ૧૦૦૦માં વર્ષે પૂર્વજ્ઞાનનો વિચ્છેદ થયો તેમ મનાય છે.

પ્રભુવીરના શાસનમાં ઉપરોક્ત ‘છ’ વાયનાઓના માધ્યમે ૧૦૦૦ વર્ષના ગાળામાં થયેલ શ્રુતોધ્ધારનો ઇતિહાસ મોજૂદ છે. ત્યાર પછી ૧૫૦૦ વર્ષ સુધી આગમ વાયનાનો કે શ્રુતોધ્ધારનો કોઈ ઉલ્લેખ નથી મળતો.

તેમજ વિષમકાળના પ્રભાવથી ૧૦મી સદીની સમાપ્તિ કાળથી શિથિલાચારની વૃદ્ધિ થવાથી આગમિક જ્ઞાનની પરંપરા સુવિહિત ગીતાર્થ, આચાર સંપન્ન શ્રમણોના હાથમાં રહી નહીં પરિણામે હસ્તલિખિત પ્રતોમાં રહેલ આગમો અધિકારીને પણ મળવા દુર્લભ બન્યા.

છેવટે વીસમી સદીના ઉત્તરાર્ધના પ્રારંભકાળે સુવિહિત સંવેગી સાધુઓમાં આચાર નિષ્ઠા, વિશિષ્ટ વૈરાગ્યની પ્રબલ ભૂમિકા આદિ સુદૃઢ હોવા છતાંય આ બધાને ટકાવવા માટેના જરૂરી સંજોગો ન મળતાં આગમિક જ્ઞાનની માત્રા પઠન-પાઠનની શાસ્ત્રીય પરંપરા સુરક્ષિત ન રહી શકવાના કારણે ખુબ જ અલ્પ માત્રામાં રહેવા પામી

આવા અવસરે શ્રમણસંઘની ૧૮ પ્રસિધ્ધ શાખાઓમાં વધુ પ્રભાવશાળી ‘સાગરશાખા’ના અદ્વિતીય પ્રતિભા સંપન્ન પ્રૌઢધીષણશાલી અનેકવાદો કરી તપાગચ્છની વિજય પતાકા ફેલાવનાર પૂ. મુનિરાજ શ્રી ઝવેરસાગરજી. મ.ના. એક માત્ર શિષ્ય નવ માસના ટૂંકા ગાળાનો જ ગુરૂ સહવાસ છતાં પૂર્વજન્મની આરાધનાના બળે એકલે હાથે ન્યાય-વ્યાકરણ, આગમટીકા આદિ અનેક સાધના ગ્રંથોનું અગાધ વિદ્વત્તા પૂર્ણ જ્ઞાન મેળવી પૂ. ગુરૂદેવ શ્રી ઝવેરસાગરજી મ.ની આગમોની પારદૃશ્યતાના વારસાને તે ગુરૂદેવશ્રીના અન્તિમ સમયના “ આગમો કા અભ્યાસ બરોબર કરના ” શબ્દ પાછળ રહેલ ઉંડા અંતરના આશિષના બળે આગમિક તલસ્પર્શી અગાધ માર્મિક જ્ઞાન આપ મેળે મેળવી વીર નિ. સં. ૨૪૪૦ વિ.સં. ૧૯૭૦માં કો’ક મંગલ યોઘડીએ જિનશાસનના એક મહાન ધુરંધર સમર્થક પ્રભાવક શાસ્ત્રોના પારગામી

આચાર્યભગવંતો વર્ષો જૂની શ્રમણસંઘની ફરજ અને જવાબદારી રૂપ આગમોના અણમોલ વારસાને સુરક્ષીત રાખવાના પ્રશ્ને ફરીથી ઉપસ્થિત કરી.

રાજ્યદ્વારી ઉપદ્રવો, ધર્માંધ ઝનૂન, બ્રિટીશ હકૂમત, જનતામાં ફેલાયેલ ક્રાન્તિકારી વિચારધારા, પશ્ચાત્ય કેળવણીના સંસ્કાર આદિ સંઘર્ષ કાળમાં પુસ્તકો પ્રતો મેળવવી અતિકઠીન હતી તે સમયે જુદા જુદા ખૂણે રહેલી હસ્તપ્રત-તાડપત્ર આદિ પરથી સંશોધન કરી જાત મહેનતે પ્રેસકોપીથી માંડીને સુધારવા સુધીની સંપૂર્ણ દેખરેખ જવાબદારીથી આગમ ગ્રંથોની ભર્યાદિત પ્રતિઓ છપાવી સામુદાયિક વાચનાઓ વિ. સં. ૧૯૭૧થી ૧૯૭૭ સુધીમાં પાટણ-કપડવંજ-અમદાવાદ-સુરત આદિ ક્ષેત્રોમાં છ-છ મહીનાની વાચનાઓ ગોઠવી સેંકડો સાધુ-સાધ્વીઓને આગમોને વાંચવાની પરિપાટી આદિનો સંપૂર્ણ ખ્યાલ કરાવ્યો સાત સામુદાયિક વાચનાઓમાં ૨૬ ગ્રંથો વાંચ્યા તેમાં લગભગ ૨,૩૩,૨૦૦ શ્લોકની વાચના આપી તથા આગમ દિવાકર પૂ. મુનિશ્રીપુણ્યવિજયજી મ. આદિને પણ આ ક્ષેત્રે આગળ વધવા અંગૂલ નિર્દેશ કરી આ મહાપુરુષે શ્રુત સરિતાને ધોધમાર વહેતી કરી છે.

આ મહાપુરુષ તે પ્રાતઃ સ્મરણીય ગુજરાત-માલવા-રાજસ્થાન-બંગાલ- બિહાર આદિ અનેક ક્ષેત્ર સંઘો તથા સુરત સંઘના આમૂલચૂલ ઉપકારી, આગમોધ્ધારક ધ્યાનસ્થ સ્વર્ગસ્થ પ.પૂ. આચાર્યશ્રી આનંદસાગર સૂરીશ્વરજી મહારાજ જેઓ ‘ પૂ. સાગરજી મ.’ ના લાડીલા, હૂલામણા નામથી પણ પ્રસિદ્ધ હતાં તેમના જ સંશોધિત આગમો અમને પ્રતાકારે પુર્ન મુદ્રિત કરાવવાનો લાભ પ્રાપ્ત થયો છે. તા.ક. વર્તમાન કાળે ગ્રંથો, શાસ્ત્રો, સુવિહિત ગીતાર્થ આચાર્ય ભગવંતો, ઇતિહાસકારો પાસેથી પ્રાપ્ત થતી માહિતી અનુસાર વીર નિર્વાણના ૧૦૦૦ વર્ષમાં છ-છ વાચના-સંકલન બાદ ૧૫૦૦ વર્ષ સુધીમાં આવું કોઈ કાર્ય થયેલ જણાતું નથી ત્યાર બાદ એકલા હાથે આપ બળે સૌ પ્રથમ આગમ ઉધ્ધારના ભગીરથ કાર્યને કરનાર ગુરૂદેવને કોટી-કોટી વંદના...

॥ श्री भक्तपरिज्ञा सूत्रं ॥

नमिऊण महाइसयं महाणुभावं मुणिं महावीरं। भणिमो भक्तपरिणं निअसरणट्ठा परट्ठा य॥ १ ॥ २७६ ॥ भवगहणभमणरीणा
लहंति निव्वुड्सुहं जमल्लीणा। तं कप्पहुमकाणणसुहयं जिणसासणं जयइ ॥ २ ॥ मणुअत्तं जिणवयणं च दुल्लहं पाविऊण सप्पुरिसा।
सासयसुहिक्करसिएहिं नाणवसिएहिं होअव्वं ॥ ३ ॥ जं अज्जं सुहं भविणो संभरणीय तयं भवे कल्लं। मग्गंति निरुवसग्गं अपवग्गसुहं बुहा
तेणं ॥ ४ ॥ नरविबुहेसरसुक्खं दुक्खं परमत्थओ तयं बिंति। परिणामदारूणमसासयं च जं ता अलं तेण ॥ ५ ॥ जं सासयसुहसाहण-
माणाआराहणं जिणिंदाणं। ता तीए जइअव्वं जिणवयणं विसुद्धबुद्धीहिं ॥ ६ ॥ तं नाणदंसणाणं चारित्ततवाण जिणपणीआणं। जं
आराहणमिणमो आणाआराहणं बिंति ॥ ७ ॥ पव्वज्जाए अब्भुज्जओऽवि आराहओ अहासुत्तं। अब्भुज्जअमरणेणं, अविगलमाराहणं
लहइ ॥ ८ ॥ तं अब्भुज्जअमरणं अमरणधम्मोहिं वन्निअं तिविहं। भक्तपरिन्ना इंगिणि पाओवगमं च धीरेहिं ॥ ९ ॥ भक्तपरिन्नामरणं दुविहं
सविआरमो य अविआरं। सपरक्कमस्स मुणिणो संलिहिअतणुस्स सविआरं ॥ १० ॥ अपरक्कमस्स काले अप्पहुप्पंतमि जं तमविआरं।
तमहं भक्तपरिन्नं जहापरिन्नं भणिस्सामि ॥ १ ॥ धिइबलविअलाणमकालमच्चुकलिआणमकयकरणाणं। निरवज्जमज्जकालिअजईण

जुगं निरुवसगं ॥ २ ॥ परम (प्र० पसम) सुहसप्पिवासो असोअहासो सजीविअनिरासो । विसयसुहविगयरागो धम्मज्जायसंवेगो
 ॥ ३ ॥ निच्छिअमरणावत्थो वाहिग्धत्थो जई गिहत्थो वा । भविओ भत्तपरिन्नाइ नायसंसारनि (प्र० ति) ग्गुन्नो ॥ ४ ॥ पच्छायावरपरद्धो
 पियधम्मो दोसदूसणसय (प्र० ह) ण्हो । अरिहइ पासत्थाईवि दोसदोसिल्लकलिओऽवि ॥ ५ ॥ वाहिजरमरणमयरो निरंत (प्र० ब)
 रुप्पत्तिनीरनिकुरंबो । परिणामदारुणदुहो अहो दुरंतो भवसमुद्धो ॥ ६ ॥ इअ कलिऊण सहरिसं, गुरुपामूलेऽभिगम्म विणएणं ।
 भालयलभिलियकरकमलसेहरो वंदिउं भणइ ॥ ७ ॥ आरुहियमहं सुपुरिस! भत्तपरिन्नापसत्थबोहित्थं । निज्जामएण गुरुणा इच्छामि
 भवन्नवं तरिउं ॥ ८ ॥ कारुन्नामयनीसंदंसुंदरो सोऽवि से गुरु भणइ । आलोअणवयंखामणपुरस्सरं तं पवज्जसु ॥ ९ ॥ इच्छामुत्ति
 भणिता भत्तिबहुमाणसुद्धसंकप्पो । गुरुणो विगयावाए पाए अभिवंदिउं विहिणा ॥ १० ॥ सल्लं उद्धरिउमणो संवेगुवेअतिव्वसद्धाओ ।
 जं कुणइ सुद्धिहेउं सो तेणाराहओ होइ ॥ १ ॥ अह सो आलोयणदोसवज्जियं उज्जुयं जहाऽऽयरियं । बालुव्व बालकालाउ देइ
 आलोयणं सम्मं ॥ २ ॥ ठविए पायच्छित्ते गणिणा गणिसंपयासमग्गेणं । सम्ममणुमव्विय तयं अपावभावो पुणो भणइ ॥ ३ ॥
 दारुणदुहज्जलयरनियरभीमभवजलहितारणसमत्थे । निप्पच्चवायपोए महव्वए अम्म उक्खिवसु ॥ ४ ॥ जइऽवि स खंडियचंडो
 अक्खंडमहव्वओ जई जइवि । पव्वज्जवउट्ठावणमुट्ठावणमरिहइ तहावि ॥ ५ ॥ पहुणो सुकयाणत्तिं भिच्चा पच्चप्पिणंति जह विहिणाआ ।
 जावज्जीवपइण्णाणत्तिं गुरुणो तहा सोऽवि ॥ ६ ॥ जो साइआरचरणो आउट्टियदंडखंडियवओ वा । तह तस्सवि सम्ममुवट्टियस्स उट्ठावणा

भणिया ॥७॥ तत्तो तस्स महव्वयपव्वयभारोनमंतसीसस्स । सीसस्स समारोवइ सुगुरुवि महव्वए विहिणा ॥८॥ अह हुज्ज देसविरओ
 सम्भत्तरओ २ओ अ जिणधम्म (प्र० वयणे) तस्सवि अणुव्वयाइं आरोविज्जंति सुद्धाइं ॥९॥ अनियाणोदारमणो हरिसवसविसट्टकंचु
 (प्र० ट) यकरालो । पूएइ गुरुं संघं साहम्मियमाइ भत्तीए ॥३०॥ नियदव्वमपुव्वजिणिंदभवणजिणबिंबवरपइट्ठासु । विअरइ
 पसत्थपुत्थयसुत्तिथ तित्थयरपूयासु ॥१॥ जइ सोऽवि सव्वविरईकयाणुराओ विसुद्धमइकाओ । छिन्नसयणाणुराओ विसयविसाओ
 विरत्तो अ ॥२॥ संथारयपव्वज्जं पव्वज्जइ सोऽवि निअम निरवज्जं । सव्वविरइप्पहाणं सामाइअचरित्त मारु हइ ॥३॥ अह सो सामाइअधरो
 पडिवन्नमहव्वओ अ जो साहू । देसविरओ अ चरिमे पच्चक्खाभित्ति निच्छइओ ॥४॥ गुरुगुणगुरुणो गुरुणो पयपंकय नमिअमत्थओ
 भणइ । भयवं ! भत्तपरिन्नं तुम्हाणुमयं पवज्जामि ॥५॥ आराहणाइ खेमं तस्सेव य अप्पणो अ गणिवसहो । दिव्वेण निमित्तेणं पडिलेहइ
 इहरहा दोसा ॥६॥ तत्तो भवचरिमे सो पच्चक्खाइत्ति तिविहमाहारं । उक्कोसिआणि दव्वाणि तस्स सव्वाणि दंसिज्जा ॥७॥ पासित्तु ताइं
 कोई तीरं पत्तस्सिमेहिं किं मज्झ ? । देसं च कोई भुच्चा संवेगगओ विचिंतेइ ॥८॥ किं चत्तं (चेत्थं) नोवभुत्तं मे, परिणामासुई सुई ।
 दिट्ठसारो सुहं झाइ, चोअणेसाऽवसीअओ ॥९॥ उअरमलसोहणट्ठा समाहिपाणं मणुन्नमेसोऽवि । महुरं पज्जेअव्वो मंदं च विरेयणं
 खमओ ॥४०॥ एलतयनागकेसरतमालपत्तं ससक्करं दुद्धं । पाऊण कढिअसीअलसमाहिपाणं तओ पच्छा ॥१॥ महुरविरेअणमेसो
 कायव्वो फोफलाइदव्वेहिं । निव्वाविओ अ अग्गी समाहिमेसो सुहं लहइ ॥ २॥ जावज्जीवं तिविहं आहारं वोसिरइ इहं खवगो ।

निजवगो आयरिओ निवेअणं कुणइ ॥ ३ ॥ आराहणपच्चइअं खमगस्स य निरुवसग्गपच्चइअं । तो उस्सग्गो संघेण होइ सव्वेण
 कायव्वो ॥ ४ ॥ पच्चक्खाविति तओ तं ते खमयं चउव्विहाहारं । संघसमुदायमज्जे चिइवंदणपुव्वयं विहिणा ॥ ५ ॥ अहवा समाहिहेउं
 सागारं चयइ तिविहमाहारं । तो पाणयंपि पच्छा वोसिरिअव्वं जहाकालं ॥ ६ ॥ तो सो नमंतसिरसंघडंतकरकमलसेहरो विहिणा । खामेइ
 सव्वसंघं संवेगं संजणेमाणो ॥ ७ ॥ आयरिअ उवज्झाए सीसे साहम्मिए कुलगणे य । जे मे केइ कसाया सव्वे तिविहेण खामेमि ॥ ८ ॥
 सव्वे अवराहपए खामेमि अहं खमेउ मे भयवं ! अहमवि खमामि सुद्धो गुणसंघायस्स संघस्स ॥ ९ ॥ इअ वंदणखमणगरिहणाहिं
 भवसयसमज्जिअं कम्मं । उवणेइ खणेण खयं मिआवई रायपत्तिव्व ॥ ५० ॥ अह तस्स महव्वयसुट्ठिअस्स जिणवयणभाविअमइस्स ।
 पच्चक्खायाहारस्स तिव्वसंवेगसुहयंयस्स ॥ १ ॥ आराहणलाभाओ कयत्थमप्पाणयं मुणंतस्स । कलुसंकलतरणलट्ठिं अणुसट्ठिं देइ
 गणिवसहो ॥ २ ॥ कुग्गहपरुढमूल मूला उच्छिंद वच्छ ! भिच्छत्तं । भावेसु परमतत्तं सम्भत्तं सुत्तनीईए ॥ ३ ॥ भत्तिं च कुणसु तिव्वं
 गुणाणुराएण वीयरयाणां । तह पंचनमुक्कारे पवयणसारे रइं कुणसु ॥ ४ ॥ सुविहियहियनिज्झाए सज्झाए उज्जओ सया होसु । निच्चं
 पंच महव्वयरक्खं कुण आयपच्चक्खं ॥ ५ ॥ उज्झसु नियाणसल्लं मोहमहल्लं सुकम्मनिस्सल्लं । दमसु य मुणिंदसंदोहनिंदिए इंदियमयंदे
 ॥ ६ ॥ निव्वाणसुहावाए विइन्निरयाइदारुणावाए । हणसु कसायपिसाए विसयतिसाए सइसहाए ॥ ७ ॥ काले अपहुण्णंते सामन्ने
 सावसेसिए इणिहं । मोहमहारिउदारणअसिलट्ठिं सुणसु अणुसट्ठिं ॥ ८ ॥ संसारमूलबीयं भिच्छत्तं सव्वहा विवज्जेहि । सम्भत्तं दढचित्तो

॥ श्री भक्तपरिज्ञा सूत्र ॥

४

पू. सागरजी म. संशोधितः

॥ ५ ॥ आराहणापुरस्सरमणन्नहियओ विसुद्धलेसाओ । संसाररक्खयकरणं तं मा मुंची नमुक्कारं ॥ ६ ॥ अरिहंतनमुक्कारो इक्को ऽवि हविज्ज
 जो मरणकाले । सो जिणवरेहिं दिट्ठो संसारूच्छेअणसमत्थो ॥ ७ ॥ भिंतो किलिट्ठकम्मो नमो जिणाणं तिसुकयपणिहाणो । कमलदलक्खो
 जक्खो जाओ चोरूति सूलिहओ ॥ ८ ॥ भावनमुक्कारविवज्जिआई जीवेण अकयकरणाइं । गहियाणि अ मुक्काणि अ अणंतसो
 तव्वलिंगाइं ॥ ९ ॥ आराहणापडागागहणे हत्थो भवे नमोक्कारो । तह सुगइभग्गमणे रहुव्व जीवस्स अप्पडिहो ॥ १० ॥ अन्नाणी ऽवि अ
 राहो आराहित्ता मओ नमुक्कारं । चंपाए सिट्ठिसुओ सुदंसणो विस्सुओ जाओ ॥ ११ ॥ विज्जा जहा पिसायं सुट्ठुवत्ता करेइ पुरिसवसं ॥
 नाणं हिअयपिसायं सुट्ठुवत्तं तह करेइ ॥ १२ ॥ उवसमइ किंणहसप्पो जह मंतेण विहिणा प्पुत्तेणं । तह हिययकिंणहसप्पो सुट्ठुवत्तेण
 नाणेणं ॥ १३ ॥ जह मक्कडओ खणमवि मज्झत्थो अच्छिउं न सक्केइ । तह खणमवि मज्झत्थो विसएहिं विणा न होइ मणो ॥ १४ ॥ तम्हा
 स उट्ठिउमणो मणमक्कडओ जिणोवएसेणं । काउं सुत्तनिबद्धो रामेअव्वो सुहज्झाणे ॥ १५ ॥ सूई जहा ससुत्ता न नस्सई कयवरंमि
 पडिआवि । जीवो ऽवि तह ससुत्तो न नस्सई गओवि संसारे ॥ १६ ॥ खंडसिलोगेहि जवो जइ ता मरणाउ रक्खिओ राया । पत्तो अ सुसामन्नं
 किं पुण जिणउत्तसुत्तेणं ? ॥ १७ ॥ अहंता चिलाइपुत्तं पत्तो नाणं तहा ऽमरत्तं च । उवसमविवेगसंवरपयसुमरणमित्त-सुअनाणो ॥ १८ ॥
 परिहर छज्जीववहं सम्मं । पणवणकायजोगेहिं । जीवविसेसं नाउं जावज्जीवं पयत्तेणं ॥ १९ ॥ जह ते न पिअं दुक्खं जाणिअ एमेव
 सव्वजीवाणं । सव्वायरमउत्तो अविममणे कुणसुदय ॥ २० ॥ तुंगं न मंदराओ आगासाओ विसालयं नत्थि । जह तह जयंमि जाणसु

धम्ममहिंसासमं नत्थि ॥ १ ॥ सव्वेवि व संबंधा पत्ता जीवेण सव्वजीवेहिं । तो मारंतो जीवे मारइ संबंधिणो सव्वे ॥ २ ॥ जीववहो
 अप्पवहो जीवदया अप्पणो दया होइ । ता सव्वजीवहिंसा परिचत्ता अत्तकामेहिं ॥ ३ ॥ जावइआइं दुक्खाइं हुंति चउगगइयस्स जीयस्स ।
 सव्वाइं ताइं हिंसाफलाइं निउणं विआणाहि ॥ ४ ॥ जंकिंचि सुहमुआरं पहुत्तणं पयइसुंदरं जं च । आरुगं सोहगं तं तमहिंसाफलं
 सव्वं ॥ ५ ॥ पाणोऽवि पाडिहेरं पत्तो छूढोऽवि सुंसुमारदहे । एगेणवि एगदिणज्जिएणज्जिंसावयगुणेणं ॥ ६ ॥ परिहर असच्चवयणं
 सव्वंपि चउव्विहं पयत्तेणं । संजमवंतावि जओ भासादोसेण लिप्पंति ॥ ७ ॥ हासेण व लोहेण व कोहेण भएण वावि तमसच्चं । मा
 भणसु २ सच्चं जीवहिअत्थं पसत्थमिणं ॥ ८ ॥ विस्ससणिज्जो माया व होइ पुज्जो गुरुव्व लोअस्स । सयणुव्व सच्चवाईं पुरिसो सव्वस्स
 होइ पिओ ॥ ९ ॥ होउ व जडी सिंहंडी मुंडी वा वृक्कली व नग्गो वा । लोए असच्चवाईं भन्नइ पासंडचंडालो ॥ १०० ॥ अलिअं सइंपि
 भणिअं विहणइ बहुआइं सच्चवयणाइं । पडिओ नरयंमि वसू इक्केण असच्चवयणेणं ॥ १ ॥ मा कुणसु धीर ! बुद्धिं अप्पं व बहुं व
 परधणं धित्तुं । दंतंतरसोहणयं किलिंचमित्तंपि अविदिन्नं ॥ २ ॥ जो पुण अत्थं अवहरइ तस्स सो जीविअंपि अवहरइ । जं सो अत्थकएणं
 उज्झइ जीअं न उण अत्थं ॥ ३ ॥ तो जीवदयापरमं धम्मं गहिऊणगिणहमाऽदिन्नं । जिणगणहरपडिसिद्धं लोगविरुद्धं अहम्मं च ॥ ४ ॥
 चोरो परलोगंमिऽवि नारयतिरिएसु लहइ दुक्खाइं । मणुअत्तणेवि दीणो दारिदोवहुओ होइ ॥ ५ ॥ चोरिक्कनिवित्तीए सावयपुत्तो जहा सुहं
 लहई । किढिमोरपिच्छचित्तिअगुट्ठीचोराण चलणेसु ॥ ६ ॥ रक्खाहि बंभचेरं बंभगुत्तीहिं नवहिं परिसुद्धं । निच्चं जिणाहिं कामं दोसपकामं

वियाणिता ॥ ७ ॥ जावइया किर दोसा इहपरलोए दुहावहा हुंति। आवहई ते सव्वे मेहुणसन्ता मणूसस्स ॥ ८ ॥ रइअरइतरलजीहाजुएण
 संकप्पउब्भडफणेणं। विसयबिलवासिणा भ(म)यमेहुणबिब्बोअरोसेणं ॥ ९ ॥ कामभुअंगेण दट्ठा लज्जानिम्भोयदप्पदाढेणं। नासंति
 नरा अवसा दुस्सहदुक्खावहविसेणं ॥ ११० ॥ लल्लक्कनिरयवियणाओ धोरसंसारसायरूव्वहणं। संगच्छइ न य पिच्छइ तुच्छत्तं
 कामियसुहस्स ॥ १ ॥ वम्महसरसयविद्धो गिद्धो वणिउव्व रायपत्तीए। पाउक्खालयगेहे दुग्गंधेज्जेगसो वसिओ ॥ २ ॥ कामासत्तो न
 मुणइ गम्मागम्भं पि वेसियाणुव्व। सिट्ठी कुवेरदत्तो निअयसुआसुरयरइरत्तो ॥ ३ ॥ पडिपिल्लिय कामकलिं कामघत्थासु मुयसु अणुबंधं।
 महिलासु दोसविसवल्हरीसु पयइं नियच्छंतो ॥ ४ ॥ महिला कुलं सुवंसं पियं सुयं मायरं च पियरं च। विसयंधा अगणंती दुक्खसमुहम्मि
 पाडेइ ॥ ५ ॥ नीअंगमाहिं सुपओहराहि उप्पिच्छमंथरगईहिं। महिलाहिं निन्त्याहि व गिरिवरगुरूआवि भिज्जंति ॥ ६ ॥ सुट्ठुवि जियासु
 सुट्ठुवि पियासु सुट्ठुवि परूढपेमासु। महिलासु भुअंगीसु व वीसंभं नाम को कुणइ? ॥ ७ ॥ वीसंभनिब्भरं पिहु उक्कारपइं परूढपणयं पि।
 कयविप्पियं पियं झत्ति निति निहणं हयासाओ ॥ ८ ॥ रमणीयदंसणाओ सोमालंगीउगुणनिबद्धाओ। नवमालइमालाउव हरंति हिययं
 महिलियाओ ॥ ९ ॥ किं तु महिलाण तासिं दंसणसुंदेरजणियमोहाणं। आलिंगणमइरा देइ वज्झमालाणव विणासं ॥ १२० ॥ रमणीण
 दंसणं चेव सुंदर होऊ संगमसुहेणं। गंधुच्चिय सुरहो मालईइ मलणं पुण विणासो ॥ १ ॥ साकेअपुराहिवाई देवई रजसुक्खपब्भट्ठो।
 पंगुलहेतुं छूढो बूढो अ नई देवीए ॥ २ ॥ सोअसरी दुरिअदरी कवडकुडी महिलिआ किलेसगरी। वइरविरोअणअरणी दुक्खखणी

॥ श्री भक्तपरिज्ञा सूत्र ॥

८

पू. सागरजी म. संशोधित

सुखपडिवक्खा ॥ ३ ॥ अमुणिअमणपरि (प्र० घर) कम्मो सम्भं को नाम नासिउं तरइ । वम्महसरपसरोहे दिट्ठिच्छोहे मयच्छीणं ? ॥ ४ ॥
 घणमालाओव दूरुन्नमंतसुपओहराउ वड्ढंति । मोहविसं महिलाओ आलक्खविसंव पुरिसस्स ॥ ५ ॥ परिहरसु तओ तासिं दिट्ठिं दिट्ठीविसस्स
 व अहिस्स । जं रमणिनयणबाणा चरित्तपाणे विणासंति ॥ ६ ॥ महिलासंसग्गीए अग्गीइवं जं च अप्पसारस्स । मयणवं मणो मुणिणोऽवि
 हंत खणेणं चिअ विलाइ ॥ ७ ॥ जइवि परित्तसंगो तवतणुअंगो तहावि परिवडइ । महिलासंसग्गीए कोसाभवणूसिअव्व रिसी ॥ ८ ॥
 सिंगारतरंगाए विलासवेलाइ जुव्वणजलाए । पहसिअफेणाइ मुणी (प्र० के के जयंमि पुरिसा) नारिनईए न बुड्ढंति ? ॥ ९ ॥ विसयजलं
 मोहकलं विलासविब्बोअजलयराइन्नं । मयमयरं उत्तिन्ना तारुण्णमहन्नवं धीरा ॥ १३० ॥ अब्भिंतरबाहिरए सव्वे संगे (प्र० गंथे) तुमं
 विवज्जेहि । कयकारिअणुमईहिं किलेससयकरए निच्चं ॥ १ ॥ संगनिमित्तं मारइ भणइ अलीअं करेइ चोरिक्कं । सेवइ मेहुण मुच्छं
 अप्परिमाणं कुणइ जीवो ॥ २ ॥ संगो (प्र० गंथो) महाभयं जं विहेडिओ सावएण संतेणं । पुत्तेण हिए अत्थंमि मणिवई कुंचिएण जहा
 ॥ ३ ॥ सव्वगंथविमुक्को सीईभूओ पसंतचित्तो य । जं पावइ मुत्तिसुहं न चक्खवट्ठीवि तं लहइ ॥ ४ ॥ निस्सल्लस्सेह महव्वयाइं
 अक्खंडनिव्वणगुणाइं । उवहम्मंति य ताइं नियाणसल्लेण मुणिणोऽवि ॥ ५ ॥ अह रागदोसगब्भं मोहगगब्भं च तं भवे तिविहं । धम्मत्थं
 हीणकुलाइपत्थणं मोहगगब्भं तं ॥ ६ ॥ रागेण गंगदत्तो दोसेण विस्सभूइमाईआ । मोहेण चंडपिंगलमाईआ हुंति दिट्ठंता ॥ ७ ॥ अगणिअ
 जो मुक्खसुहं कुणइ निआणं असारसुहहेउं । सो कायमणिकएणं वेरुलिअमणिं पणासेइ ॥ ८ ॥ दुक्खक्खय कम्मक्खय समाहिमरणं

च बोहिलाभो अ। एअं पत्थेअव्वं न पत्थणिज्जं तओ अनं ॥ १ ॥ उज्झिअनिआणसल्लो निसिभत्तनिअत्तिसमिइगुत्तीहिं । पंचमहव्वयरक्खं
 कयसिवसुक्खं पसाहेइ ॥ १४० ॥ इंदिअविसयपसत्ता पडंति संसारसायरे जीवा । पक्खिअव्व छिन्नपक्खा सुसीलगुणपेहुणविहूणा ॥ १ ॥
 न लहइ जहा लिहंतो मुहिल्लिअं अट्ठिअं रसं सुणओ । सोसइ(य)तालुअरसिअं विलिहंतो मन्ए सुक्खं ॥ २ ॥ महिलापसंगसेवी न लहइ
 किंचिवि सुहं तहा पुरिसो । सो मन्ए वराओ सयकायपरिस्समं सुक्खं ॥ ३ ॥ सुट्ठुवि मग्गिज्जंतो कत्थवि केलीइ नत्थि जह सारो ।
 इंदिअविसएसु तहा नत्थिं सुहं सुट्ठुवि गविट्ठं ॥ ४ ॥ सोएणं पवसिअपिआ चक्खूराएण माहुरो वणिओ । घाणेण रायपुत्तो निहओ जीहाइ
 सोदासो ॥ ५ ॥ फासिंदिएण दुट्ठो नट्ठो सोमालिआमहीपालो । इक्किक्केणवि निहया किं पुण जे पंचसु पसत्ता? ॥ ६ ॥ विसयाविक्खो
 निवडइ निरविक्खो तरइ दुत्तरभवोहं । देवीदेवसमागयभाउयजुअलं व भणिअं च (प्र० जिणवीरविणिद्धिट्ठो दिट्ठंतो बंधुजुयलेण) ॥
 ७ ॥ छलिआ अवयक्खंता निरायवक्खा गया अविग्घेणं । तम्हा पवयणसारं निरावयक्खेण होअव्वं ॥ ८ ॥ विसए अवयक्खंता पडंति
 संसारसायरे धोरे । विसएसु निराविक्खा तरंति संसारकंतां ॥ ९ ॥ ता धीर! धीबलेणं दुदंते दमसु इंदियमइंदे । तेणुक्खयपडिवक्खो
 हराहि आराहणपडागं ॥ १५० ॥ कोहाईण विवागं नाऊण य तेसि निग्गहेण गुणे । निग्गिण्ह तेण सुपुरिस! कसायकलिणो पयत्तेणं ॥
 १ ॥ अइतिक्खं दुक्खं जं जं च सुहं उत्तमं तिलोईए । तं जाण कसायाणं वुट्ठिक्खयहेउयं सव्वं ॥ २ ॥ कोहेण नंदमाई निहया माणेण
 फरसुरामाई । मायाइ पंडरजा लोहेणं लोहनंदाई ॥ ३ ॥ इय उवएसामयपाणएण पल्हाइअम्मि चित्तंमि । जाओ सुनिव्वुओ सो पाऊण व

पाणियं तिसिओ ॥ ४ ॥ इच्छामो अणुसद्धिं भंते! भवपंकतरणदढलद्धिं । जं जह उत्तं तं तह करेमि विणओणओ भणइ ॥ ५ ॥ जइ कहवि
 असुहकम्मोदएण देहम्मि संभवे वियणा। अहवा तण्हाईया परीसहा से उदीरिज्जा ॥ ६ ॥ निब्बं महुरं पल्हायणिज्जहिअयंगमं अणालियं
 च। तो सेहावेअव्वो सो खवओ पन्नवंतेणं ॥ ७ ॥ संभरसु सुअण! जं तं मज्झंमि चउव्विहस्स संघस्स। वूढा महापइन्ना अहयं आराहइस्सामि
 ॥ ८ ॥ अरिहंतसिद्धकेवलिपच्चक्खं सव्वसंधसक्खिस्स। पच्चक्खाणस्स कुयस्स भंजणं नाम को कुणइ? ॥ ९ ॥ भालुंकीए करुणं
 खज्जंतो धोरवियणत्तोऽवि। आराहणं पवत्रो झाणेण अवंतिसुकुमालो ॥ १६० ॥ मुगिगल्लगिरिमि सुकोसलोऽवि सिद्धत्थदइअओ भयवं।
 वग्धीए खज्जंतो पडिवन्नो उत्तमं अट्ठं ॥ १ ॥ गुट्ठे पाओवंगओ सुबंधुणा गोमए पलिविअम्मि। इज्झंतो चाणक्को पडिवन्नो उत्तमं अट्ठं ॥
 २ ॥ अवलंबिऊण सत्तं तुमंपि ता धीर! धीरयं कुणसु। भावेसु य नेगुन्नं संसारमहासमुदस्स ॥ ३ ॥ जम्मजरामरणजलो अणाइमं
 वसणसावयाइन्नो। जीवाण दुक्खहेऊ, कट्ठं रूद्धो भवसमुदो ॥ ४ ॥ धन्नोऽहं जेण मए अणोरपारंमि भवसमुदम्मि। भवसयसहस्सदुलहं
 लद्धं सद्धम्मजाणमिणं ॥ ५ ॥ एअस्स पभावेणं पालिज्जंतस्स सइ पयत्तेणं। जम्मंतरेऽवि जीवा पावंति न दुक्खदोगच्चं ॥ ६ ॥ चिंतामणी
 अउव्वो एअमपुव्वो य कप्परुक्खुति। एवं परमो मंतो एयं परमामयसरिच्छं ॥ ७ ॥ अह मणिमंदिरसुंदरफुरंतजिणगुणनिरंजणुज्जोओ।
 पंचनमुक्कारसमे पाणे पणओ विसज्जेइ ॥ ८ ॥ परिणामविसुद्धीए सोहम्मे सुरवरो महिद्धीओ। आराहिऊण जायइ भत्तपरिन्नं जहन्नं सो ॥
 ९ ॥ उक्कोसेण गिहत्थो अच्चुकप्पंमि जायए अमरो। निव्वाणासुहं पावइ साहू सव्वट्ठसिद्धिं वा ॥ १७० ॥ इअ

जोईसरजणवीरभद्रमणिआणुसारिणीमिणमो। भक्तपरिन्नं धन्ना पढंति निसुणंति भावेति॥ १॥ सत्तरिसयं जिणाण व गाहाणं समयखित्तपन्नत्तं। आराहंतो विहिणा सासयसुक्खं लहइ मुक्खं ॥ १७२ ॥ (१-४४७) इति भक्तपरिन्नापडण्णं समत्तुं ४॥ प्रभु महावीर-स्वामीनीपट्ट परंपरानुसार कोटीगण-वैरी शाखा-चान्द्रकुल प्रचंड प्रतिभा संपन्न, वादी विजेता परमोपास्य पू. मुनि श्री झवेरसागरजीम.सा. शिष्य बहुश्रुतोपासक-सैलाना नरेश प्रतिबोधक-देवसूर तपागच्छ-समाचारी संरक्षक-आगमोद्धारक पूज्यपाद आचार्य देवेश श्री आनंदसागर सूरेश्वरजी महाराजा शिष्य प्रौढ़ प्रतापी, सिद्धचक्रआराधक समाज संस्थापक पूज्यपाद आचार्य श्री चन्द्रसागरसूरेश्वरजी म.सा. शिष्य चारित्र चूडामणी, हास्यविजेता-मालवोद्धारक महोपाध्याय श्री धर्मसागरजी म.सा. शिष्य आगमविशारद-नमस्कार महामंत्र समाराधक पूज्यपाद पंन्यासप्रवर श्री अभयसागरजी म.सा. शिष्य शासन प्रभावक-नीडर वक्ता पू. आ. श्री अशोकसागरसूरिजी-म.सा. शिष्य परमात्म भक्तिरसभूत पू. आ. श्री जिनचन्द्रसागर सू.म.सा. लघु गुरु भ्राता प्रवचन प्रभावक पू. आ. श्री हेमचन्द्रसागर सू.म. शिष्य पू. गणिवर्य श्री पूर्णचन्द्र सागरजी म.सा. आ आगमिक सूत्र अंगे सं. २०५८/५९/६० वर्ष दरम्यान संपादन कार्य माटे महेनत करी प्रकाशक दिने पू. सागरजी म. संस्थापित प्रकाशन कार्यवाहक जैनानंद पुस्तकालय सुरत द्वारा प्रकाशित करेल छे.

પૂ. આચાર્યદેવ શ્રી જ્ઞાનંદચાગરસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના ચરણે શરૂ શરૂ વંદન...

॥ श्री भक्तपरिज्ञा सूत्रम् ॥